

THƠ TÌNH CHO NGƯỜI LÍNH

thi vũ

RỪNG TRÚC / PARIS 1973

Thơ Tình Cho Người Lính, thơ Thi Vũ,
Rừng Tropic / Paris xuất bản lần thứ
nhất ♦ Xưởng in Typo-Offset VOV,
25 rue Jaffoux - 92230 Gennevilliers,
ngoài ô Paris thực hiện ♦ Toàn tập
in trên giấy "Danh Đặng gió sương" ♦
108 bản, xong ngày 16.10.1973,
Danh Đặng tặng bằng hưu, không
bán ♦.

© THI VŨ, 1973

THO TÌNH CHO NGƯỜI LÍNH

Tho Thi Vũ

Tâng Huê
thay tâng thiếp Giáng sinh
và Tết Dương lịch

thi vũ ✓

paris 25.12.2006

Băng đạn cuối
chìm rơi khi qua sông
người lính mệt nhoài nằm ngủ
đầu dựa gốc đa
hàng bình vôi
trắng răng cười cợt
thép súng khô dân
bụi nước hoen

Có phải hoà bình vừa nở một bông hoa?

Trái sáng soi ai
khuôn mặt hiền từ
mát thơm trường mộng
vĩnh biệt trò chơi
chùm nho phần nộ.

Mặt trời chiêu xuống thấp ngang vai
Ngọn gió thổi lên rùng núi
đưa tin Sông về Biển
Chúng tôi vào thành phố nước hoa
trùng trùng nhụy rụng
lồng đèn chơi voi
từng giọt ngân nga nao nức buổi chiều
buồm cười khúc khích
ong đậu chờ Trăng

Hay đi ra
đi ra khỏi nơi này
loài người ô hợp
những vũng bùn tư tưởng
những lời ca bầy nhầy
kìa con Ngựa trắng tảng bầy người đi gấp!

Về đâu khi chiều tàn?
những bông Quỳ ghé má trên bong đêm
thông tiết hương nồng

sao úa suong

chòn vòn có đá

mánh nguyệt xuong rồng treo đóa guong soi
ôi nụ cười Em

Nụ Cười Em mờ hành lang Đêm sâu suôt
bước vào đi

bước vào đi

thảm thảm khắp trời

và tiếng Chim nào như tên vút ghim mây?

Ta uống cạn dòng Sông đêm nay
câu chuyện cũ rồi

ngày mai còn Biển
những loài cá không bao giờ nhắm mắt
dù dòng nước trong
dù dòng nước đục
như những thiền sư đi qua cuộc đời mây đèn bằng ánh sáng
sò trai cưa mình

rung rung nhựa thịt
bông này Hạt Rừng trong
một ngôi Nhà nhỏ
lứa đó
một Hạt Sao Hôm

Niêm chiêu

quay quắt hái đăng
làng chài thành sao sa giữa bão
bãi cát vây bao

thiêu phụ mắt hồn
tóc xõa chòm mây đen cuồn cuộn
chéo áo tung bay

hội gió ngợp trời
người thiêu phụ đứng yên như cây quất
nàng ngó bằng nỗi chờ
bằng con sóng cao quay

trôi chất cuồng toan
lõa dân thân thế

Người đánh cá không về.

Gió căng lòng trời thành vòng cung vĩ đại
vòng cung thiên thanh
mùi tên nào sẽ đặt

giữa sợi giây chấn trời?

bao cánh chim vót hoài mũi nhọn

bao mõm chim muòng tượng đường tên

Mặt trời sợ hãi

Mặt trời an nhiên

nỗi Chêt noi con Tinh nào không run mình hồi hộp!

Đêm xuống
như một Mùa Tuyết Đen
vá may trăm lối mòn
lộ trình rách ruồi
bảy màu thôi chuyện vẫn
Hồn Đất lên Đường băng dóm Lúa bên trong
còn trùng lắp nập
thanh âm xanh lá cỏ rêu rong.

Hoà bình là một nụ hoa
nở giữa tình yêu và tiếng hát
giống bão cũng nhẹn thùng
lần chớp trốn nhanh.

Suốt đời tôi đã hát ca
còn sẽ hát ca
cho mỗi lần thức dậy
người lính thầy một bông hoa
mang hình bóng Mẹ
mang hình bóng Em
mùi hương cũ
con đường quen
dù mù đui vẫn không lầm lẩn bước
— mỗi chân đi một ân ái dặn dò.

Ôi cho tôi xin thêm muôn nghìn Đôi Mắt
để tôi khóc lớn Niềm Vui
và nhìn quanh

mong manh bông hoa nhỏ
chưa một lần ngưng nó đã thiên thu.

29.8.73

thi vũ